

Slovenska Krajina.

Mačkovec. Poročali smo v listu o razmerah v našem šolskem posloplju. »Murska krajina« je čutila dolžnost, da se obregne ob to našo notico in ob notico »Učiteljskega Tovarisa«, ki je menda posnel notico po »Slovenskem gospodarju«. Gospodje okrog »Murske krajine« že vedo, zakaj se tako razburjajo. Zaenkrat nočemo razkapati preteklih stvari. Povemo samo še enkrat, občina je kupila »grač« za šolo in ne za občinski urad. Pa tudi mi vemo, da posloplje še ni plačano, to mi morda bolj čutimo kot dopisnik »Murske krajine«. Zdaj smo dobili tretjo učno moč, a imamo samo dve učilnici. Čudimo se dopisniku »Murske krajine«, da se more zavzemati za občinski urad. Naše učilnice so male in le pojdite v te učilnice v popoldanskih urah, kak neznošen zrak je v njih. Pa je to razumljivo, če je razred cel dan natrpano poln otrok. Pisarna občinskega urada je bila namenjena za učilnico in naj služi v ta namen. Smo sploh proti temu, da bi bila šola in občinski urad v enem posloplju. Dopisnik pravi, da bi bili novi stroški, če bi si občina morala najeti drugo pisarno. A tako? Kdaj ste pa postali tako varčniki? Varčujte drugje! Naša občina je številčno in davčno najmanjša, a tajniku plačuje 800 Din mesečno, kakor menda v nobeni drugi raški občini, in predsedniku 400 Din mesečno, četudi le dvakrat tedensko uraduje in je lastnik velike žage in posestva. Tu znižujte in boste nekaj prihranili. Ponovno zahtevamo, naj gre občina iz šolskega posloplja in naj posloplje služi namenu, za katere je bilo kupljeno.

Mačkovec. Torej banovina prevzame naše šolske bremena in za to homo plačali novo 35% doklado na državne davke. Naši občini veliko ne bo pomagano. Plačujemo letno samo za šolo 16.000 Din obresti pri 200.000 Din glavnice. Ne vemo, kaj dela občinski in šolski odbor, da se za ta naš dolg nič ne pobriga. Tega dolga naša revna občina ne bo mogla plačati. Drugi kraji dobivajo velike podpore in brezobrestna posojila, a vi se samo med seboj prepirate, narod pa ječi pod težkim davčnim bremenom in z novim proračunom ne bo nič bolje. Kaj pa silite na taka odgovorna mesta, če niste nalogam kos, ali pa nočete pomagati svojemu ljudstvu. Če

se naša občina razbije, boste krivi sami, ker ljudje ne bodo več dolgo tako neumni, da bi plačevali leta in leta desetisoče več kot v drugih občinah. In če se Pečarovi odtrgajo, kdo bo pa plačeval dolg za šolo? Delajte in pomagajte, ali pa dajte prostor drugim.

Sv. Sebeščan. V Prosečki vasi je umrl Faj Mihael v 77. letu starosti. Rajni je bil vzor katoličana, bolezen je dalj časa prenašal z Jobovo potrpežljivostjo. Bil je 32-let cerkovnik. Pogreba se je udeležila cela fara. Ob odprtem grobu se je od pokojnega poslovil in se zahvalil za njegovo dolgoletno cerkveno službo domači g. župnik. Rajnemu naj sveti večna luč, preostalim pa naše iskreno sožalje!

Sv. Sebeščan. V nedeljo 7. marca bo tukajšnje Prosvetno društvo vprizorilo v tukajšnji šoli lepo igro »Roka božja«. Vsi vabljeni!

Sv. Sebeščan. Naš hrib dobi moderen vodnjak. Da ga narediti na trgu pred cerkvijo higijenski zavod iz Ljubljane s podporo banovine. Za ta vodnjak je zaprosilo tukajšnje šolsko vodstvo. Da se bi ta prepotrebni načrt le čim preje uresničil.

Gornja Lendava. Prosvetno društvo v Gornji Lendavi ima svoj redni letni občni zbor v nedeljo dne 28. t. m. popoldan po večernicah v društveni sobi. Za vse člane in članice je ude-

ležba obvezna. Vabljeni ste vsi ostali, da se ta dan vpišete v naše društvo in slišite, kaj je vse naredilo društvo v prvem letu obstoja. — Če sebeščanski fari smo brali, da se postavlja za vzgled pri velikem številu naročnikov naših listov. Pa tudi mi nismo dosti zadaj. Naša fara ima več dnevnikov. Imamo več naročnikov »Jutra«. Tudi več naročnikov »Slovenca« imamo, kar udomačil se je pri nas »Slovenski dom«, saj ga je samo v Gornji Lendavi osem. Imamo stare naročnike »Slovenskega gospodarja«, pa tudi veliko novih v zadnjih letih. »Domovina« je bila prej precej razširjena, sedaj je zgubila veliko naročnikov na račun »Slov. gospodarja«. Tudi »Novine« in »N. lista« imamo precej. »Murske Krajine« imamo veliko, to pa zato, ker pravijo ljudje, da ni treba plačati naročnine. Pa bo treba še veliko dela, da bo naša fara dobila veliko in dobrega tiska v svoje družine. Vsi naročniki »Slovenskega gospodarja« pridobite letos vsaj vsak enega novega naročnika. — Po celi fari razsajajo različne bolezni. Skoraj vsak dan imamo pogreb. Umirajo starci, mladi fantje in dekleta, pa tudi majhni otroci. Letos smo imeli že 25 smrtnih slučajev, pa samo 12 rojstev. Tudi šole so včasih prazne po razredih, ker se ljudje bojijo za otroke. Pa tudi strašno slabe ceste imamo v takem vremenu.

Ljutomer. Mladina Prosvetnega društva iz fantovskega in dekljskega odedka se pripravila na akademijo, ki jo izvajajo na Jožefovo. Kot predpriprava bodo duhovne vaje za fante. Na te vaje vabimo že sedaj naše katoliško misleče fante.

Do pri Hrastniku. Predpostni čas smo končali. Na Svečnico so izvedle miadenke lepo proslavo, ki je pritegnila polno dvorano skoro same mladine. Med igro »Goreča sveča« in odmori je pela vsa dvorana cerkvene pesmi. Občutje je bilo pristrčno domače. V nedeljo so pa mladi igralci zaključili veseli čas z »Burko o jezičnem dohtarju« in s plesno točko, ki sta jo jo izvajala veliki Dolfe in kratki France. Sme-

ha je bilo skoro preveč. Igral je tudi novi »šramel« in kar dobro. — V postni čas smo se pa zresnili. Za prihodnjo nedeljo 28. februarja smo pripravili postno proslavo. Igrali bomo »Animo« in »Teofila«. Vsebina obeh iger je globoka in gre v razpoloženje resnega časa. Teofilu, duhovniku, ki je radi bogastva zapisal svojo dušo satanu, izprosi milost Marija. Anima, duša, pa išče svojega brata in nas uči ljubezni do bližnjega. Vmes bomo peli vsi skupaj z ministranti in mladenkami postne pesmi: »Kraljevo znamenje križ stoji«, »Usmiljeni Jezus«, »Daj mi Jezus, da žalujem«. V mesecu marcu bo dvakrat predavanje Farne univerze, ker je ta mesec radi nepredvidenih težav izpadlo. Pripravljamo se tudi na Jožefovo, praznik dela in na velikonočno proslavo.

Vojnik. Morda še vsi ne vedo, da imamo pri nas pevsko društvo »Vojnik«, ki živahno deluje pod pevodjem g. Ivan Šoperjem. Pevske vaje

vsej španiji od rdečih umorjenih 40 do 50% duhovnikov in 11 škofov. V devetih škofijah pa znaša odstotek umorjenih duhovnikov celo 80%, v Malagi pa kar 90%. Iz poročil, ki so prišla iz 23 škofij, sledi, da so bile tam požgane skoro vse cerkve. — Statistike o umorjenih redovnikih pa še ni.

Angleške znamke ostanejo

Po odstopu kralja Edwarda VIII. so se v krogu angleških zbirateljev znamk pojavile govoriče, da bodo najnovejše znamke z njegovo podobo, ki je zbudila veliko pozornost, ker ni imela v nasprotju z dosedanjo navado nobenih okrasov spravili iz prometa. To je imelo za posledico, da je vrednost te

tedaj je skočil nazaj gor na trato in se obupano zvalil po tleh...

Kaj je storil? Najlepše dekle, najpogumnejše dekle je ubil. Saj ni sama skočila dol. On jo je nagnal.

Nikoli ne bi bil verjel, da more dekle življenje žrtvovati, da si reši poštenje. Takega dekleta še nikoli ni srečal. On pa jo je ubil. Groza ga je prijela.

Ko bi le popraviti mogel! Ali za Veroniko nič ni več pomoči...

Kaj bo zdaj? Ne more ostati skrito, da je na Fužini stavil, da bo spravil Veroniko tja in tu plesal z njo. Preveč jih je za pričo. Vsi ne bodo držali jezika za zobmi, ženske že gotovo ne. Čim bodo Veroniko mrtvo našli, bodo osumili njega, da jo je potisnil čez peč, ker se mu ni hotela vdati. Vsi bodo vstali čez njega, ulovili ga bodo in obesili.

Ne, tako ne bodo z njim! Či se tudi vse spravi nad njega, ne bodo ga, ne! Vse kozje stezice so mu znane, take, ki jih še človeška noga ni prestopila; skrije se jim lahko, kjer ga nihče ne najde. In če bi bila sila, saj zna pota tudi čez mejo...

Ko je tako predel bridke misli, je začul zgoraj ljudi. Kaj je spet to?

Ah, najbrž je mežnar s svojimi. Zaskrbelo jih je, kje neki je Veronika tako dolgo, pa jo prihajajo iskat.

Ko strela je poskočil in švignil na levo v temni gozd. Dirjal je kar počez skozi grmovje, na daleč se

je ognil gostilne na Fužini in jo mahal čez Veliko planino proti Hudim pečem. —

Hude peči so strme skale, razgrizene od vod. Tu pa tam gnezdiijo zeleni jeziki ledu. Kakor v vencu obdajajo precej velik planinski travnik, na katerega se hodijo gamsi najrajši past.

Pod eno izmed teh peči je imel grofov jagar svojo koč. Tesno ob skali je stala, tako da so zdrknili plazovi, kadar so se z vrhov udirali, čez njo.

Le nekaj ur je prebil Anza tu, ko se je vrnil s tiste svoje nesrečne ponočne poti. Čim se je zdanilo, si je nadeval v vrečo jedil, pobral odejo in kar je še bilo treba, si obesil puško počez čez prsa in splezal čez pečino, ki je štrlela nad koč. Na vrhu si je počil, pa zlezal čez polico pod drugo steno, s katere je visela močna vrvi. Po vrvi se je pognal kakih šest klafter v viš. Tu je bila ravninica, velika kakor miza, zadaj pa votlina. Potegnul je vrvi in jo zvil; zdaj ni mogla živa duša ne sem gor, niti gamsi ne, ker je bila stena zaledenela in na spred poveznjena.

Mladi mož se je previdno splazil v votlino, ki je bila tako visoka, da je lahko stal v nji, in tako široka, da je mogel kakih dvajset korakov sem in tja po nji.

Ko se mu je pogled navadil na mrak, je spravil nahrbtnik in puško v razpoko v steni, potem pa je legel v kot na kup listja in mahu in je poskušal zaspati. Pa ni mogel. Zopet in zopet je moral mi-

ima vsak ponedeljek in četrtek zvečer, pa še ob nedeljah; ni čudno, kajti pripravljajo se številni moški zbor na pevski koncert, ki se bo vršil v nedeljo 7. marca, ob treh popoldne v posojilniški dvorani v Vojniku. Vsi ljubitelji lepega petja od blizu in daleč vabljeni!

Vojnik. Naše prosvetno društvo prav lepo deluje. V januarju je vprizorilo v nabit polni posojilniški dvorani moderno socialno dramo »Boštjan iz predmestja«. Za Jožefovo pa pripravljajo krasno igro iz svetovne vojne v treh dejanjih »Stilmondski župan«. V nedeljo dne 28. februarja ima svoj redni občni zbor v društveni sobi kaplanije ob pol treh popoldne - običajnim dnevnim redom. Članstvo se s tem opozarja, da se ga sigurno udeleži.

Sv. Križ pri Rogiški Slatini. Tukaj je bil fantovski tečaj Slomškovskega prosvetnega društva za šmarsko-roggaško okrožje v nedeljo dne 14. t. m. cel dan. Govornika sta prišla iz Celja, in sicer voditelj fantovske podzveze profesor g. Bitenc Mirko in č. g. dr. Hanželič Rudolf. Tečaj se je pričel ob pol desetih v Slomškovem prosvetnem domu. V društveni dvorani je prvi pozdravil gg. predavatelje, domače fante in fante iz sosednjih far, ki so se udeležili tečaja v polnem številu, domač č. nad župnik Julij Vajda, želeč, da bi ta tečaj rodil lepe uspehe v fantovskem delu. Predavalo se je o pomenu in delu v organizaciji, o mladih, o poslovanju, o tisku in o komunizmu. Domačin Drogenik Tonče, osmošolec gimnazije, pa je navdušeno deklamiral »Vseh živih dan«. — Ob enem se je vršil fantovski občni zbor za rogaško okrožje in je bil za predsednika izvoljen g. Snaj V., ekonom iz Rog. Slatine. Za šmarsko okrožje pa se je sklenilo, da se bo občni zbor vršil 21. marca v šmarju pri Jelšah s primernim predavanjem. Na tečaju so bile zastopane župnije Rogatec, Zetale, šmarje, Sv. Florijan, Kostrivnica, Sv. Peter na Medvedem selu, Sv. Ema, Sladka gora, Stoperce in Zibika. Kar se tiče udeležbe, so se razen domačinov najboljše odrezale Zetale z udeležbo približno 30 fantov.

Slovinci v Zagrebu. Zadnja nedelja v januarju nam je prinesla najprej lepo prireditev Marijine družbe naših deklet, potem pa občni zbor deklisklega zavetišča »Ognjišče«. Ta občni zbor je bil zelo važen, ker je pokazal, kako potrebna

ustanova je »Ognjišče«, obenem pa se je videlo, da naša dekleta ne pustijo, da bi jim zavetišče prepadlo. Zdaj so se z novim ognjem zavzeli zanj in vse kaže, da bomo postavili »Ognjišče« trdne temelje. Dekleta, ki prihajajo v Zagreb, pa vabimo, naj se zglasijo v tem zavetišču (Solvjeva ulica 3, blizu glavnega kolodvora). — Na pustno nedeljo 7. februarja so nam priredili Slomškovski igralci veseloigro »Ljubezni in zadreg zmešnjava«. Sedaj nas pa že vabijo k novi predstavi, ki bo v nedeljo dne 7. marca. To pot je na sporedu »Ben Hur«, ki je prav primeren za resni postni čas. Zato ne sme nihče manjkati pri tej veličastni igri. Tudi predavanja imamo vsako nedeljo po večernicah.

Redni letni občni zbor delegatov KZ.

Vodstvo Kmečke zveze v Ljubljani je na svoji seji dne 12. februarja sklenilo, da se vrši redni letni občni zbor delegatov v nedeljo, dne 7. marca v Ljubljani. Dnevni red in kraj, kjer se bo občni zbor vršil, bo objavljen kasneje.

V smislu pravil KZ tvorijo občni zbor člani glavnega odbora, pregledniki računov, predsedniki in tajniki okrajnih in okrožnih odborov ter delegati krajevnih KZ. Ti pošljejo od vsakih začetih 50 članov po enega delegata, ki ga določi njen odbor in prijavi vsaj osem dni prej glavnemu odboru. Mi smo za olajšanje teh

prijav v vprašalnih polah stavili posebno rubriko za te delegate. Mnogo krajevnih KZ teh vprašalnih pol še ni vrnilo. Z ozirom na kratek čas do občnega zbora pozivamo vse, ki tega še niso storili, da takoj pošljejo prijave svojih delegatov. Oni, katerim vprašalnih pol nismo dostavili, naj sporočijo v običajnem dopisu. Ko bomo imeli vse delegate prijavljene, bomo poslali vsem krajevnim edinicam toliko vstopnic, kolikor jim na število članstva pripada. S to vstopnico se bo vsak legitimiral pri vstopu v dvorano. Da se bo vsa priprava mogla pravočasno in v redu izpeljati, prosimo, da s prijavi ne čakajo.

Obenem z občnim zborom se bo nekoliko pozneje vršilo kmečko zborovanje, na katerem bodo govorili trije kmečki govorniki. Na to zborovanje so vabljeni vsi člani KZ, zlasti oni iz bližine Ljubljane. Skušali bomo dobiti četrtninsko vožnjo, tako, da bo vsem omogočeno udeležiti se tega zborovanja. Tudi o tem bomo pravočasno obvestili vse.

Kmetje, pripravite se na ta dan! Prvi redni občni zbor KZ je to. Pokažite, da se vas je v kratkem času obstoja zbrala velika armada pod okriljem KZ. Dokažite, da se zavedate važnosti svojega stanu in da imate voljo, delati za zboljšanje svojega položaja. Nobenega delegata ne sme manjkati na občnem zboru, na zborovanje pa pridite vsi, ki niste preobloženi z delom! Glavni odbor Kmečke zveze.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Jurij ob Ščavnici. To trpljenja polno solzno dolino je zapustila nadvse spoštovana, priljubljena in dobra mati Alojzija Rauterjeva iz Dragotinja v 65. letu starosti. Pokojna je bolehala dalj časa na sušici, zadnje mesece hudo trpela, a vse prnašala boguvdano z Jobovo potrpežljivostjo. Pokojnica je bila vzorna članica naše žen-

ske Marijine družbe, vneta tretjerednica, goreča salezijanska sotrudnica, vzgledna žena, osobito pa nad vse skrbeča in čuječa mati, ki je vseh svojih devet hčera vzgojila v strahu božjem. Tri hčere so že pred njo odšle v večnost v najlepših dekliskih letih, najmlajša je pa č. šolska sestra. S pokojnico smo izgubili vzor krščanskih

sliti na dogodke pretekle noči. Ubil jo je! Vislice ga čakajo. Če bi se tudi rešil take smrti, bi mu vendar za vse življenje ostal madež, da je morilec. Nič več ne sme med ljudi, nobenemu poštenjaku ne pred oči.

Toda bolj kakor misel nase ga je tiščala in mučila misel na junaško dekle, ki jo je nagnal v smrt. Ni in ni si mogel izbiti iz glave podobe dekletove, kakor jo je gledal, ko je vsa lepa in svetla in deviška stala na mecesnovi koreniki in se vrgla v globino. Če je zamižal, je lebdela vsa živa pred njim; če je odprl oči, mu je bila vsa jasna v duši. Razburjena domišljija mu jo je kazala še lepšo, kakor jo je videl v mesečini pod mecesnom. In nič ga tako ni prevzelo, kakor misel na njeno zmagovito deklisko čistost, ki mu je bila doslej tako neznana.

Dva dni in dve noči je čepel v svoji votlini, ne da bi zaspal, niti ne, da bi kaj zavžil. Tretje jutro se je spustil po vrvi dol in je splezal na drugi rob, odkoder je bil pogled v dolino in proti šmarju.

Kaj je čul?

Iz daljave je donelo mehko brnenje, posamič so priplavali glasovi in šli mimo njega kakor duhovi in se od Ojstrca zopet vračali otožno stokajoč...

To je bil glas zvonov.

Pogrebščini so zvonili...

Da, tam doli v šmarju pokopujejo Veroniko...

Zavpil bi bil najrajši v svoji grozni bolečini; pa

je moral nemo in tiho poslušati, ko so mu rezali daljni zvonovi krvave rane v srce.

Ko so utihnili, je odšel s svojimi težkimi mislimi po grebenu. Tedaj mu je udaril rezek žvižg na uho. Tropa gamsov, ki se je pasla za steno, je skočila in zbežala po strmini, potem pa obstala in radovedno oprezovala. Z božajočim glasom jih je poklical:

»Bici, bici, bici, bici!«

Živali so se vrnile in so druga za drugo prilezle na greben. Kakih dvajset jih ga je obdalo in čisto domače so mu nosljale okoli žepov.

Čahal jih je med rožiči, jih gladil po vratu in jim govoril:

»Da, da, kako ste pridni... Igre je priden in črnuhec in trkec tudi! Vsi, vsi ste pridni, da, da!«

Kakor da ga razumejo, še tesneje so se zbrale živali okoli njega. Tisto malo soli, kar je je imel pri sebi, so mu željno polizale z rok.

»Hej, kozljè, sem pojdi!« je poklical kozliča, ki je z vsemi štirimi poskakoval in uganjal svoje otročje norčije.

Stegnil se je čez glave drugih gamsov in podal mlademu košček kruha, ki ga je še našel v jopiču. Živalica je hlastno povžila sladčico in se zagnala tesno k jagru, se mu motovilila okoli nog in ni hotela od njega.

(Dalje sledi.)

znamke zelo narasla. Toda poštno ministrstvo je te govorice sedaj zanikalo in je izjavilo, da se bo znamka še nadalje prodajala, dokler je bo še kaj v zalogi. Ministrstvo je odredilo, da se čim prej izda znamka s podobo novega kralja Jurija. Ta znamka izide vsekako že pred kronanjem.

Navaden filmski aparat posname 24 slik v eni sekundi. Poskusni filmski aparati po laboratorijih že delajo 250 slik na sekundo. Pa tudi ti aparati so počasni v primeri z najnovejšimi konstrukcijami francoskih in ameriških raziskovalcev, ki so dosegli že 7.000 slik na sekundo in v enem slučaju celo 500.000 slik.